REPORTAJUL ZILEI

Interviewul nostru

Alba Iulia — Oradea — București și... poate Paris sau

Cariera lui NEGRU IOAN, viitorul portar

al Echipei Naționale

La 18 ani profesionist; la 20 transferat ca mare vedetă; la 21... militar și... rezervă la F. C. Rapid

Baratky îl antrenează pe Negru. La așa maestru, așa elev...

Negru e un copil. Un copil care... face armata.

— Ai intrat voluntar, Negrule?

Negru se încruntă ofensat.

— Ei, voluntar!... Am 21 de ani!

— Bravo! Uite am venit să-ți iau un interview pentru «Gazeta Sporturilor».

Negru a devenit... roșu

— Mie?...

— Da, da sigur. Dece te miri?

— Păi, sunt alții, mai vechi decât mine la Rapid. Și mai celebri... Auer, Baratky, Rafinski.

— Ei uite, te vrea Gazeta pe tine.

Negru consimte profund măgulit.

— Dacă spuneți dumneavoastră așa... Dar acum am antrenament. Duminecă joc. Dacă lipsesc și dela antrenamentul de azi, apără iarăși Petrică.

— Bine, te aștept.

Și astfel, de nevoe, am urmărit împreună cu peste 500 oameni, ședința de antrenament a Rapidului, sub conducerea lui Baratky.

Gussy mărturisește frumoase aptitudini pentru meseria de antrenor. E energic, răbdător și inteligent. Trei calități esențiale.

Lui Negru care reintră în matchul cu Crișana îi acordă în exclusivitate, o jumătate de oră.

Îi shootează în toate colțurile, pe sub bare și-l obligă să plonjeze în picioare atunci când el năvălește furtunos spre poartă.

Negru știe să pozeze în fața obiectivului.

Negru e lac de apă. Se vede cât de colo că nu mai poate. A văzut și Baratky.

— Gata Negrule.

ALBA IULIA — GRADEA — BUCUREȘTI...

Am stat de vorbă într'un colț de tribună — o atmosferă pur sportivă în care junele nostru interviewat n'a mai simțit îndemnuri de a face rezerve. Într'o românească ireproșabilă—cine spunea că e ungur și că pocește limba română? — Negru ne-a spus tot ce are pe suflet.

— Cum ai ajuns Negrule tocmai dela Mihai Viteazul din Alba Iulia la F. C. Rapid din București?

— Nu e lungă povestea. La Alba Iulia, unde urmam liceul n'aș fi visat vreodată că o să ajung profesionist al footballului. S'a întâmplat însă că a venit prin părțile acelea Crișana, care făcea un turneu prin toată țara. Am jucat împotriva Crișanei, care după ce bătuse la scor echipe serioase, n'a putut câștiga asupra noastră decât cu 2—1. Scorul mi se datora, puțin și mie; am ținut să nu-mi marcheze nici un goal Baratky despre care se vorbea ca de o adevărată minune. N'am reușit. Gussy mi-a înfipt un punct imparabil. Firește după match, mi s'a făcut propunerea să trec la Crișana. N'aș fi vrut să deviu profesionist. M'a ispitit însă salariul, mai ales că părinții mei sunt oameni săraci. 3500 le pe lună nu erau de lepădat...

La Oradea am avut ocazie să mă relev, căci jucam împotriva unor echipe de frunte. Cel mai bun match la Crișana l-am făcut împotriva F.C. Rapidului când am fost învinși cu 3—2. Probabil că atunci le-am căzut la inimă ceferiștilor... Și, în vara aceluaș an, în timp ce-mi petreceam vacanța la Alba Iulia, m'am pomenit vizitat de un emisar al Rapidului. Tânăr și neștiutor, m'am lăsat convins... Și iată-mă la FS Rapid.

— Am impresia că regreți...

Negru ar vrea să spună mai multe. După o scurtă convorbire cu el însăși:

—Nu. Sunt destul de bine văzut în club, deși nu e chiar așa cum mi s'a promis. Nu mi-ar mai place să schimb gruparea.

CUNOȘTINȚA CU VENUS

— Ai vrea să joci la Venus?

—A fost visul meu din totdeauna. Din 1934, când am jucat pentru prima oară la București contra Venusului, în Cupa României.

— Mi-amintesc. Ai apărat cu șapca de liceu în cap.

— Exact. Imi purta noroc. Cei trei frați Văleov nu mi-au marcat decât 7 goaluri. Petea în special m'a trimis prin toate colțurile... Astăzi însă mă simt bine la Rapid. Mi s'a promis dealtfel pentru la toamnă când, după ce mă liberez, îmi voiu lua bacalaureatul, un post. Și asta înseamnă mult. N'o să trăesc numai din football. De altfel celebritatea e un lucru relativ. Uite, la regiment, până acum câteva zile nu știa nimeni că sunt footballist.

Dealtfel nici nu sunt prea cunoscut. Cum e David de pildă.

UN PORTAR DESPRE... ALȚI PORTARI

— A propos. Ce părere ai de David?

— Am fost la Oradea prieteni nedespărțiți. E un goalkeeper de mare clasă. Are un singur defect, pe care i l'a remarcat și presi: ține mult la efect de public...

— E mai bun Sadowsky?

— Desigur. Sadovsky e mai bun, și are mult calm în timp ce Mircea e mai elastic.

Arădeanul e cel mai bun portar din țară.

David al doilea și Pavlovici — în zile bune — al treilea.

— Dar tu?

— Eu nă mă pot aprecia...

— Din goalkeeterii străini cine te-a impresionat?

— Hiden, portarul lui Racing pe care l-am văzut la Paris când am fost cu combinata CAO — Crișana în Franța. Este, pe lângă calitățile sale instinctuale de portar, și un extraordinar acrobat. Mi-a mai plăcut Badjou, portarul Belgiei în matchul contra României.

— N'ai jucat niciodată cu echipa României?

— O singură dată, în match de deschidere la partida cu Belgia. Am apărat poarta României B, în match cu Bucureștii... Atâta tot. Nu prea am fost selecționat fiindcă se credea că sunt minoritar.

— Dacă te chema Fekete...

— Las' că n'o să mai mă cheme. Am înaintat acte în care arăt că sunt din moși strămoși român și că mi s'a maghiarizat numele sub dominația austro-ungară.

Vreau să-l supăr.

— Nu prea ești în formă. Ai apărat slab astăzi.

— Așa sunt eu. La antrenament apăr prost. La match însă arăt ce pot.

— Dar când dai greș, și la match.

— Nu prea dau. Totuși când primesc vreun goal, nu-mi pierd cumpătul. De multe ori râd chiar. Pe chestia aceasta aveam mereu discuții la Crișana.

Se înserase.

Câțiva jucători ai Rapidului invită pe Negru la cinematograf.

Sunt refuzați. Negru le invocă un argument decisiv: a doua zi, trebue să răspundă la apelul regimentului, la patru dimineața.

BOX

O reuniune internațională la Ploești

Gruparea „Boxing Club Prahova" intenționează să organizeze în cursul lunei Aprilie, pe stadionul din Ploești o mare reuniune internațională de box.

Capul de afiș al galei îl va forma întâlnirea dintre Gheorghe Popescu, campionul României la categoria până și cehul Stan Basta, unul dintre cei mai buni boxeuri de categoria până din Europa.

Intr'adevăr, viitorul adversar al ploeșteanului a disputat titlul Europei în compania lui Maurice Holtzer.

Partida s'a disputat la Brno orașul natal al cehului în ziua de 11 Iunie a anului ce a trecut și după un match aprig disputat pe tot parcursul celor 15 reprize victoria a revenit de extremă justețe francezului care și-a adjudecat și titlul.

Pe programul reuniunei va figura și Moți Spakow, care va întâlni un excelent greu german.

Rezultatele dela A.C.T.

Constantin Țuțuianu (Turda) învinge la puncte pe *Puiu Obăgilă* (Central).

Vivi Stănescu (A. C. T.) termină la egalitate cu *Constantin Tudose* (Turda).

Manole Nițescu (A. C. T.) învinoe prin oprire pentru inferioritate în repriza 3-a pe *Ștefan Boiangiu* (C. F. R.-B. T.)

Niculae Ionescu (A. C. T.) întrece la limită pe *Dumitru Niculescu* (Tirul).

Niculae Tinichez (A.C.T.) câștigă la puncte asupra lui *Ion Scărlătescu* (A.C.T.)

Ion Mehedințeanu (Turda) face match nul cu *Niculae Petrescu* (Central).

Gheorghe Petrescu (C.F.R.-B.T.) câștigă la puncte asupra lui *Gheorghe Corcodel* (A.C.T.)

Programul a fost completat cu o exibiție a fostului campion Lucian Popescu în compania amatorilor.

La 2 Aprilie la Gib

Sub patronajul d-lui ministru Gabriel Marinescu F. C. Rapid organizează o importantă reuniune

Mielu Doculescu în match vedetă

Secțiunea de box «F. C. Rapid» a cărui activitate pentru redresarea boxului amator nu mai este nevoe să o subliniem a luat lăudabila hotărâre de a organiza o serie de reuniuni profesioniste.

Inceputul va fi făcut în ziua de Sâmbătă 2 Aprilie, când pe ringul dela «Gib» iubitorii sportului cu mănuși vor vedea boxând pe cei mai de seamă reprezentanți ai boxului profesionist.

Importanța reuniunii este subliniată și prin gestul d-lui ministru Gabriel Marinescu care a înțeles să acorde patronajul său acestei manifestări.

Programul reuniunei este — după cum am remarcat la începutul articolului — la înălțime.

Patru matchuri profesioniste opt vedete în ring.

MIELU DOCULESCU IN MATCH VEDETA

Matchul vedetă va ocaziona reapariția în ring a lui Mielu Doculescu.

Ceferistul este fără îndoială unul din cei mai simpatizați boxeuri ai noștri, prezența lui pe afiș consituind totdeauna o chezășie de deplin succes.

Popularul internațional va întâlni, în acest match, pe Constantin Cionoiu a cărui victorie prin abandon asupra lui Ilie Constantin, l-a arătat drept unul din cei mai autorizați candidați ai titlului welter.

Intâlnirea dintre Mielu Doculescu și Cionoiu va fi un match mare și care pasionează de pe acum lumea pugilistă.

PENTRU DESEMNAREA CHALLENGERULUI LA CATEGORIA UȘOARĂ

In semi vedetă Dumitru Iordănescu va înfrunta pe fostul campion Ion Mihail.

Matchul are un caracter oficial, învingătorul urmând să fie desemnat de către F. R. Box ca challenger al titlului categoriei ușoare.

Dat fiind ardoarea cu care cei doi pugiliști înțeleg să-și dispute șansa ne putem aștepta la o luptă pe viață și pe moarte.

CAMPIONUL CATEGORIEI MUSCA IN LUPTA CU DEȚINĂTORUL «PREZUMTIV» DELA COCOȘ

Dumitru Panaitescu, campionul «muscă» ne având adversar în categoria sa va încerca să înfrunte pe internaționalul Sandu Ion, omul care este cel mai îndrituit să dețină sceptrul categoriei cocoș.

Deasemenea o întâlnire frumoasă.

Dumitru Panaitescu care intenționează să plece în Franța are tot interesul să-și îmbogățească palmersul cu o victorie asupra lui Sandu Ion, ceeace pensionarul d-lui Buzdugan, nu pare de loc dispus să-i înlesnească.

DESCHIDEREA REUNIUNEI STOIAN-CLIMAN

«Ouvertura» va fi făcută de doi profesioniști de valoare, fostul campion Vasile Stoian și Aurel Climan, care-și vor disputa întâietatea într'un match de 10 reprize.

Match internațional de box

MILANO 19. — Aseară a avut loc aci un match internațional de box amator între echipele reprezentative ale orașelor Kassel (Germania) și Milano.

Echipa gazdă a învins cu 14-4 puncte.

Matchul Schmeling-Joe Louis se va disputa neapărat la 22 Iunie

NEW YORK 19. — Marele manager și organizator al matchurilor internaționale de box, Mike Iacobs a comunicat că matchul dintre Joe Louis, campion mondial la toate categoriile și Max Schmeling, chalangerul său, va avea loc neapărat la 22 Iunie 1938.

Localitatea încă n'a fost fixată.

In Anglia

Se va interzice tatălui de a fi managerul fiului său

Federația engleză de box va introduce în noul regulament pe care-l redactează un articol prin care se va interzice tatălui de a fi managerul sau soigneurul fiului său.

Dintre marii boxeuri Stribling și Petersen au fost totdeauna îngrijiți de părinții lor, iar Len Harwey nu boxează dacă tatăl său nu se află în apropierea ringului.

Ringul internațional

— *Belgianul Stevaert*, a bătut ușor la puncte pe semi-greul italian Cecarelli. Matchul s'a disputat la New-York și a comportat 10 reprize.

— *Larry Gains* a reportat o nouă victorie în dauna lui Pat Marrinau, pe care l-a învins net la puncte.

— *Teddy Jones*, o mare speranță a boxului englez, a întrecut ușor la puncte pe belgianul Renard.

Arena Bellevue din Nottinghan a găzduit întâlnirea.

— *Petit Biquet* în ciuda vârstei sale înaintate continuă încă să boxeze cu succes. Astfel, fostul campion al Europei la cocoș a întrecut la puncte la Liege pe francezul Bob Rosseau.

Kid Berg, fostul campion ușor al Angliei, a repurtat în America o nouă victorie.

La New-York a bătut detașat la puncte pe Pimpinello.

Marocanul Abad a întrecut la puncte pe italianul Marinelli.

8...9...10...out!

— *DUMITRU PANAITESCU, maestru de box al grupării «Gloria CFR» se află de câteva zile în Capitală.*

— *NICULAE STAMATE a reluat antrenamentul, la sala F. C. Rapid, sub conducerea maestrului Marin Stănescu. Fostul campion se pregătește intens în vederea matchului ce va susține, la 9 Aprilie, contra lui Ion Gorun.*

— *AMATORUL Gheorghe Neamțu a reînceput antrenamentul la stadionul CFR dela Giulești. Ceferistul dorește să întâlnească, într'un match, pe Ludovic Sangheorghe, campionul categoriei welter.*

— *EMIL DORIANU, campion regional al Ardealului a făcut cerere F. R. Box-ului, pentru a fi trecut în rândurile profesioniștilor.*

foiletonul nostru

PORTARUL [2]

un roman din lumea footballului

Până atunci nici nu-l preocupase serios problema «star-ului» feminin. O putea obține pe Gamara, pe Sonja Folbyn, ca și pe năbădioasa Susi Hajos. Dar acum, când ținea între degete această telegramă, era încredințat că un înger salvator îi arătase o poartă luminoasă, care să-l ducă în rai.

Zece minute mai târziu, compozitorul, autorul, secretarele și întregul personal, artistic și administrativ, erau încunoștiințați că directorul pleacă Vineri la Berlin spre a angaja interpreta principală a «Luntrei Galbene». Amănunte nu fură date. Toate erau învăluite în mister. Lui Bluecher îi răspunse telegrafic, cu promptitudine: «Sosesc Sâmbătă sea ra, Adlon».

II

Uli Feller avea optsprezece ani; era înalt și bine legat, cu o figură serioasă și expresie inteligentă. Tânărul era foarte ambițios din fire și această ambiție se răsfrângea în mică măsură asupra profesiunei sale, deși reprezinta o forță și în acest domeniu: era doar șef de raion al străvechei librării și anticării «Greger», depe Schottenring-ul Vienei.

Inaltele sale aspirațiuni priviau sportul, în cadrele căruia figura ca portar rezervă al clubului de football «Vindobona». Cea mai arzătoare dorință a sa era să apară și el odată în fața zecilor de mii de spectatori, cari umpleau Duminică după Duminică, stadionul, pentru a-și dovedi valoarea în cadrul «primei» echipe, clasată în fruntea campionatului. Figurând printre băeții «întâiei», îți aveai asigurate stima și gloria: Despre acești aleși ai soartei se interesau ziarele, erau recunoscuți pe stradă și arătați cu degetul, cu adânc respect. Uli Feller era încă departe de realizarea viselor sale cele mai mărețe, deoarece ar fi trebuit să treacă peste Heiderich, portarul cu renume mondial al «primei» echipe, apoi peste Keller titularul celei de-a «doua» garnitură. Și era bine cunoscut faptul că și Klingsberg, excelentul portar al «Austriei» ținea foarte mult să apere culorile «Vindobonei».

La antrenamentul de Joi, se 'ntâmplă minunea cea mare.

«Am putea să-l luăm cu noi și pe Uli. Este riscant să facem deplasarea cu un singur portar!»

Iar după antrenament, căpitanul îi puse în mod oficial întrebarea: «Ai putea să ceri învoirea direcțiunei magazinului, ca să poți pleca cu noi, la ora unu și zece la prânz?»

«Firește răspunse Uli, făcând fsorțări supraomenești ca să nu roșească.

«E în regulă» încheie căpitanul — bătându-l camaraderește pe umăr. Ne însoțești și nădăjduesc să nu ne faci de râs!»

III

Rapidul Viena-Berlin se afla în plină viteză.

Trei compartimente complete stârneau interesul călătorilor, ele purtând pe ușă următoarea inscripție:

Rezervat pentru «Vindobona»

Pasagerii, în drum spre vagonul restaurant își serviau între ei informații:

«Acela înalt cu părul vâlvoi este Pulpittel, care a jucat de curând în team-ul austriac, împotriva Italiei...

...acela mărunțel și îndesat, cu nasul turtit este Beck, un alergător de prima forță...

...acela lung cu brațe de maimuță, este Heiderich, formidabilul portar, care nu iese niciodată pe teren, fără talismanul său...»

In compartimentul lui Heiderich se afla și Uli Feller, imitându-și pe cât cu putință camarazii experimentați în voiajuri, pentru a nu avea o înfățișare de novice.

Inaltul și bălaiul apărător Urban, vrea să-și ia din plasă o mică valiză.

«Bagă de seamă, omule» strigă Heiderich înspăimântat, văzând că se atinge de un cățel mic și negru de stofă, care fusese așezat în plasă. Era Baltazar, talismanul lui Heiderich, fără de care talentatul portar n'ar fi întreprins nici un turneu.

«Pentru numele lui Dumnezeu», zi se Beck în bătae de joc «vrei să nimicești fericirea vieții lui Heidi».

Heiderich, deprins cu glumele camarazilor săi, dete din umeri cu nepăsare.

«Să știi, băete», reluă Pulpittel sporovăiala, întorcându-se spre Uli «în viața ta nu ajungi portar de clasă dacă nu-ți faci rost de o mascotă!»

«Despre partea mea» mârâi Urban «mie îmi ajunge o hârtie de o sută de dollari, vârîtă într un înveliș de piele și agățată de gât. Asta ar fi un talisman care m'ar însufleți grozav, făcându-mă să joc îndrăcit!»

Aceste ultime cuvinte fură auzite de conducătorul expediției, care toc mai intrase pe ușa compartimentului și care era Haller, însuși președintele clubului.

«Ei bine, nu pot fi toți jucătorii atât de idealiști», făcu domnul mărunt de statură și plinuț, în viața particulară director de bancă — «iată ce vreau să vă comunic, băeți: In zece minute ajungem la stația de frontieră. Nouă ni se face revizia fără multe formalități; deaceea deschideți valizele, ca să nu se piardă mult timp!».

Dar cu toată bunăvoința pe care o arată funcționarii vamali asociațiilor sportive, care trec de nenumărate ori frontiera, de astă dată avu loc un mic incident, început cu prolog.

(Va urma)